

SEBASTIAN KUSENBERG

playing life fotografia

Výstava od 13. marca do 5. apríla 1998,
vernissáž a krst knihy vo štvrtok 12. marca 1998 o 20. hodine

Záver v nedeľu 5. apríla 1998 o 18. hodine:
literárny projekt „Zošity o Nomádoch“

Stredobodom výstavy v galérii „Galerie am Prater“ je kniha fotografií s názvom „Playing Life“ Sebastiana Kusenberg. Je prepojená s krstom rovnomennej knihy fotografií, ktorá vyšla v berlínskom vydavateľstve Jovis-Verlag.

Na začiatku sa zdá, že obrazový svet tejto knihy je ovládaný hračkárskymi kravičkami. Kým sa s nimi na niektorých záberoch dospeli a deti viac menej zvedavo, zasnené alebo so zábavou hrajú a pozorujú, držia ich v rukách, tak predstavujú na niektorých z nich na druhej strane jedinú štafáž. V kaktusových lesoch na ostrove Gran Canaria, na parapetovej doske veľkomesta New York, v Spreeskom lese, v Brancusiho parížskom ateliéri, v mláčkach a v snehu – kde sa len pozriete, už aj sú tu – ako noví svetoböcbania? Zdá sa, že vyražajú zo zeme na neočakávaných miestach. No ich existencia by sa tiež mohla pripísať celosvetovej vzdušnej pošte z neba. Sú trvalou spomienkou na detstvo, neustálou výzvou k hre. Ožvižujú každodenný život ako dobrí duchovia. Ich stoickosť je príjemná: kde sa pasú hračkárske kravičky, tam musí byť svet v poriadku, tam sa zastavuje čas a na srdci je cítiť príjemné teplo.

Hľadáme ich dokonca na záberoch, na ktorých ich nemožno vidieť a potom ich tajne do nich usádzame pomocou našej fantázie.

Práve v tých záberoch, na ktorých nie sú prítomné maličké drevené kravičky, tam sa naozaj hráme. Deti skáču vo vzduchu alebo vychutnávajú pri kúpaní zdanlivý stav bezťažke svojich tiel. Sú stále v pohybe, nezaťažené a plné pôžitku. Keď sú unavené, tak utečú do svojich snových svetov.

Deti – s ich schopnosťou k vlastnej premene a k prispôbeniu sa každodenným situáciám – vedú práve k skutočnej téme knihy: Skutočnosť v hre a hra v skutočnosti. Hra dominovala v našom detstve. Bol to najstarší spôsob, ako si osvojiť isté schopnosti, takpovediac ľudský spôsob, ako trénovať učenie sa a zaobchádzanie so životom. A aký teda existuje dôvod na to, aby sme tento spôsob zaobchádzania s realitou – ktorý nám je z minulosti tak známy - nepostovali počas celého života?

Sebastian Kusenberg zostavil s veľkou rozvážnosťou celý sled farebných a čiernobielych fotografií. Odkrýva poetický obrazový svet, do ktorej sa môžeme vnoriť ako do panorámy. Tento rozsiahly spôsob práce, ktorým obsiahol pohľad na celé okolie, pri ktorom sa zlučovali obrazy, uskutočňoval doteraz naozaj priamo zmontovanými zábermi. V súčasnosti si už urobil meno so svojšími panoramatickými zábermi, montážami a inštaláciami.

Playing Life Photography

Literary Project “Notebooks on the Nomads”

At the core of the exhibition at the “Galerie am Prater” is a book of photographs entitled “Playing Life” by Sebastian Kusenberg. It is connected by its presentation with a book of photographs of the same name that appeared at the Berlin publishing house Jovis-Verlag.

It would appear at first glance that the illustrated world of this book is ruled by toy cows. While in some of the photos adults and children play with them with greater or lesser curiosity, dreamily or pleasurably, observe them, hold them in their hands, in some cases these toys, on the other hand, represent a mere pageantry. In the cactus forests of the Grand Canary, the parapete board of the City of New York, in the Spree forest, in Brancusi's Paris studio, in puddles and snow – wherever you may look – they are there, as if new cosmopolitans? They seem to spring up from the ground at unexpected sites. Yet, their existence might also be ascribed to a worldwide airmail from the heavens. They are a permanent testimony to childhood, an incessant challenge to play. They enliven our everyday life like good fairies. Their stoicism is pleasant: Where toy cows graze, the world must be in order, time is at a standstill and a pleasing warmth caresses the cockles of the heart. We even look for them in pictures in which they cannot possibly be seen and then we stealthily introduce them in with the aid of our fantasy.

And it is precisely in pictures where the little wooden cows are missing, that we really play. Children romp and frolic, or in bathing enjoy the seemingly weightless state of their bodies. They are constantly on the move, without any burden and full of amusement. When fatigued, they run away into their worlds of dreams.

Children – with an ability of their own transformation and adaptation to everyday situations – lead on to the true topic of the book: Reality in Play and Play in Reality. Play prevailed in our childhood. It was the earliest way to master certain abilities, as it were, the human way, how to practise learning and handling of life. And what reason could there be for us not to foster this mode of treating reality – so well known to us from the past – throughout our whole life?

Sebastian Kusenberg has set up, with considerable deliberation, a whole sequence of colour and black-and-white photographs. It reveals a poetic picture-world into which we may plunge as into a panorama. He has pursued this extensive manner of work through which he encompassed a total view of the environs and in which pictures became fixed, right up to the present day truly by means of directly mounted pictures. By now he has made a name for himself through his original panoramic photographs, montages and installations.

